

et 12 Aars Barn kan nægte at lade sig adoptere, i det andet Tilfælde kan det være heldigt, at Barnet ikke har denne Ret, før det er 14 Aar. Det bliver altsaa nærmest en Skønssag, hvilken Alder der skal sættes, og Ændringsforslaget er derfor ikke af nogen væsentlig Betydning.

Til § 6 stiller det samme Flertal Ændringsforslag om, at der indføjes følgende Bestemmelse: „Er den, som ønskes adopteret, gift, kræves Samtykke fra Ægtefællen.“ Dette finder jeg naturligt; hvis et Par Mennesker eller en enkelt Person ønsker at adoptere en gift Person, bør dennes Ægtefælle have Lov til at tale med om den Sag; man skulde dog ikke pludselig kunne skifte Svigerforældre mod sin Villie.

Endvidere har Flertallet stillet et lidet væsentligt Ændringsforslag til § 8, 2det Stykke. Der staar i § 8: „Har Adoptanten nogen Livsarving, bør Bevilling ikke meddeles, medmindre der kan anføres særdeles vægtige Grunde derfor.“ Flertallet foreslaar, at Ordet „særdeles“ udgaar. Dette er jo ikke nogen Realitetsændring. Derimod er det en nødvendig Konsekvens af Ændringsforslaget til § 1, at man foreslaar, at 3die Stykke i § 20 udgaar. Det fandtes ikke i det oprindelige Forslag, men blev indsat af Landstinget, den Gang man ændrede § 1.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale det høje Ting at stemme for de af Flertallet foreslaede og af Justitsministeren tiltraadte Ændringer.

Heilesen: Jeg har ved Lovforslagets første Behandling saa udførligt begrundet, hvorfor jeg mener, at Moderen, der er blevet Moder udenfor Ægteskab, bør have Adgang til at adoptere sit Barn, at jeg i alt væsentligt kan henholde mig til de Udtalelser, jeg fremsatte. Kun et Par Bemærkninger vil jeg tilføje her.

Det Forslag, der foreligger her, er jo paa lignende Maade som de Forslag om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning og om Umyndighed og Værgemaal, som vi vedtog i sidste Rigsdagssamling, et Brudstykke af den almindelige borgerlige Lovbog, vi bør naa frem til, og naar vi derfor skal tage Stilling til det Stridsspørgsmaal, der her foreligger, er det ikke uden Interesse at se, hvordan andre moderne Lovbøger har løst dette Spørgsmaal; hvis vi da vender os til den nyste af disse borgerlige Lovbøger, den fortræffelige svejtsiske Civillovbog af 1907, finder vi, at i Henhold til denne har Faderen og Moderen samme Ret paa dette Omraade. Baade Faderen og Moderen til det udenfor Ægteskab fødte

Barn har efter den svejtsiske Civillovbog Adgang til at adoptere Barnet, og heller ikke i den franske eller den tyske borgerlige Lovbog er der Tale om Regler svarende til det Ændringsforslag, der her er stillet af Flertallet under Nr. 1, der udtrykkelig giver Faderen en Ret, der nægtes Moderen. Den ærede Ordfører for Flertallet vil af denne Stilling i fremmed Ret se, at han ikke helt kan gøre det til et rent logisk Spørgsmaal, saaledes som han vilde forsøge. Der er ingen Tvivl om, at den almindelige fremmede Lovgivning, jeg her har nævnt, har været Baggrunden for den skandinaviske Familieretskommissions Forslag, naar dette gik ud paa at give Faderen og Moderen samme Ret paa dette Omraade; den svenske Lov om Adoption af 14. Juni 1917 siger udtrykkelig, at det er baade Faderen og Moderen, der har Adgang til at adoptere det udenfor Ægteskab fødte Barn; alene i norsk Ret har man en anden Regel.

Denne almindelige Regel fra den borgerlige Lovgivning i de Lande, der er nærmest beslægtede med Danmark, vækker allerede en Formodning om, at det rigtige her er at give Moderen den samme Ret, som man vil give Faderen. Hvis vi vil se paa den Begrundelse, Flertallet opstiller for sit Standpunkt, ses det ogsaa, at Flertallet siger, at i Almindelighed vil en saadan Adoptionsbevilling given til den, der er blevet Moder udenfor Ægteskab, ikke have nogen retslig Betydning. „I Almindelighed“, siger Flertallet; Flertallet erkender altsaa og med Rette, at i visse Tilfælde vil en saadan Adoptionsbevilling kunne have retslige Virkninger. Dette gælder ganske særlig, hvor det udenfor Ægteskab fødte Barn er en Frugt af Moderens Ægteskabsbrud og Barnet derfor ikke har nogen Arveret efter sin Moder, overhovedet ikke har nogen Arveret; og hvad man nu end mener om dette Forhold, maa man dog mene, at det er urigtigt at hævne den formentlige Synd, der kan foreligge, paa Barnet. Men naar Forholdet er det, at den Adoptionsbevilling, der gives en Moder, der er blevet Moder udenfor Ægteskab, i visse Tilfælde kan have retslige Virkninger, synes jeg, det er en mærkelig Tankegang — naar man, som det ærede Medlem Hr. Blang saa stærkt gjorde, paa-bæraaber sig Logikken —, at man ved Lov vil udelukke Myndighederne fra at give en saadan Bevilling. Naar den dog i visse Tilfælde kan have retslige Virkninger, synes jeg, det er mærkeligt ved Loven udtrykkelig at afskære en saadan Bevillings Givelse. Det, der imidlertid for Mindretallet har været afgørende, er det Synspunkt, at